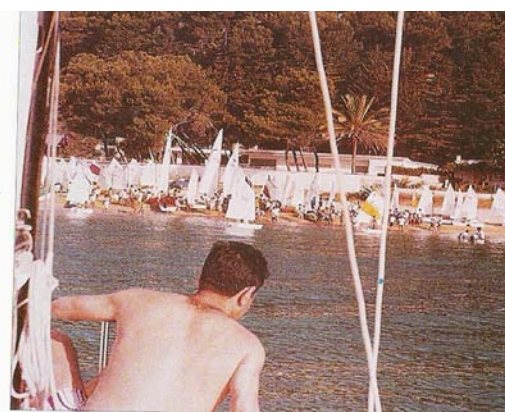

L'ancestral i més que centenària regata de Santa Cristina, del 24 de juliol, coneguda per "S'Amorra amorra" es va acabar amb l'aparició dels motors, cap a la dècada dels anys trenta del ja passat segle, i la seva gradual introducció en les barques de pesca acabant amb l'arraconament de la vela i el rem.. Un intent per revifar-la, pels volts de l'any 1951, no va tenir massa èxit i no va prosperar. Un símil de "sa regata" es va continuar fent amb les teranyines a motor fins que també aquestes van desaparèixer de la platja de Lloret.

Recent fundada l'Escola de Vela del Club, l'any 1974 i com a primera regata d'Optimist es va instituir, d'acord amb l'Obreria d Santa Cristina, la I "Regata Creuer S'Amorra amorra" que es feia a la tornada de la processó ja que a l'anada, per manca de vent, anaven en fila índia arrossegats amb llanxes a motor per voluntaris i monitors. La llarga filera de veles de colors amb la claror matutina va ser batejada pels pescadors i participants de la processó com "ses jurioles". En temps de màxima participació se n'havien reunit més de 40. Avui, i des de fan uns tres anys s'han substituït els Optimist pels Raqueros. Caldria repensar-ho.

Finalment després de varies temptatives i propostes, també sense èxit, l'any 1987 en Joan Domènech i Moner, a les hores Obrer Major de l'Obreria de Santa Cristina i en Joan Sala i Lloberas, Expresident de la Confraria de Pescadors van trobar a Sant Carles de la Ràpita un constructor d'embarcacions de resina i fibra de vidre, amb un motlle tret d'antigues "Moletes" de l'Ebre de forma bastant

Fotos:

- 1 – Cant de la Salve a la vista de Santa Cristina i Sant Pere del Bosc
- 2 – La platja de Santa Cristina plena de Optimists preparats per la regata - creuer "S'Amorra amorra"
- 3 – Ses Tranynes a punt de sortir de Lloret cap a Santa Cristina.

semblants als antics "Caros" d'art però més petits, i que lleugerament transformats, afegint-hi una filera de remes els trobaren adequats per aquesta funció. Originàriament s'han van comprar quatre a càrrec de les Entitats: Obreria de Santa Cristina, Ajuntament, Confraria de Sant Elm i Gremi d'Hotelers. En vista de l'èxit el proper any 1988 s'han van comprar quatre més a càrrec de la Confraria de Pescadors, Club Marina "Casinet", l'Associació

femenina - "Es Vano" i el Club Nàutic, durant la Presidència de Fernando Collado. Aquesta flota de 8 llaguts va suposar el retorn a l'època de màxim esplendor que van arribar fins a 9 caros d'art entre ells en "Papet" avui exposat al Museu Marítim de Barcelona Tots ells van ser batejats amb noms o sobrenoms d'antics patrons de caros que havien participat molts anys a "sa Regata".

Caro d'Art

A més dels seus noms particulars, per la processó, s'engalanaven a la "**Veneciana**" amb mascarons a proa i una prolongació a popa que suportava el pal amb la corresponent bandera de cada Entitat i el nom d'aquesta a la popa. Les entitats representades eren: "Sant Antoni", "Sant Pere", "Ajuntament", "Santa Cristina", "Ses Obreres", "Sant Elm", "Sant Roc", Sant Isidre", i "*Sant Jordi*", aquesta última és la que avui representa el Club Nàutic amb la bandera de Sant Jordi, blanca amb una creu vermella

(Quant començava a escriure aquest article m'arriba la notícia que s'està preparant la participació a **Venècia**, en una concentració d'embarcacions de rem d'arreu, en la que pensen participar-hi amb un llagut lloretenc. Quina ocasió més adient per que aquest vagi engalanat amb el corresponent mascaró i demés elements a la **Veneciana** i es recordi als organitzadors el motiu d'aquest ancestral costum i dels orígens del "**Barri de Venècia a Lloret**)

Formades les respectives tripulacions que van participar en aquestes primeres dues regates de Santa Cristina, es van animar i van promoure la celebració d'altres competicions, Les primers es feien sense massa tècnica col·locant dues balises per barca el que feia que fos molt difícil de controlar i a la vegada muntar un camp de regates no massa ortodox. Al deixar-les deficientment fondejades tota la nit la meitat es van perdre. Va ser en aquest moment quan va començar a actuar el Club Nàutic. Era necessari crear una unitat de criteri, una organització més racional, adequada i segura, condicionada a les característiques de les aigües de Lloret i sobre tot dotar-la d'un reglament per aquest tipus d'embarcacions ja que per part de la Federació Catalana de Rem no en tenien i la teníem que inventar.

El cant de la salve, a la vista de Sant Pere del Bosc, amb els remes enlairats

Una vegada conegut el problema, per part del Club Nàutic es van estudiar possibles solucions. Es va parlar amb els responsables de les altres entitats armadores que hi van estar conformes i van donar suport a la proposta, demanat que es plasmés en un document per la seva revisió i posterior aprovació. Preparada aquesta, es presentà com: a **“Proposta de formació de la Secció de Rem dintre de l'àmbit del Club Nàutic Lloret”**. Aquest document que consta de 5 pàgines, es va presentar davant dels altres set armadors, prèviament convocats a una reunió el 3 de juliol de l'any 1992, al Local Social del Club Nàutic.

Les Entitats i els representants d'aquestes presents en l'acte de fundació van ser:

- Ajuntament, representat per Verònica Moner, Coordinadora d'Esports
- Obreria de Santa Cristina, representada per Joan Domènech i Moner, Jordi Rocas i Josep M. Ferrer
- Club Nàutic, representat per Joan Vidal i Agustí Blanch
- Associació “Es Vano”, representada per la Srta. Rosa M. Macià
- Confraria de Sant Elm, Representada per Agustí M. Vilà i Galí
- Club Marina “Casinet”, representat per Joan Domènech i Moner
- Gremi d'Hostaleria, representat per Joan Carles Gallart
- Confraria de Pescadors, sense cap representant.

També com a convidat especial; Joan Sala i Lloberas, per la seva experiència i per ser el que va contribuir en la compra i decisió d'aquestes embarcacions.

Va actuar com a ponent i secretari, Agustí Blanch, Sots president del Club Nàutic.

Prèviament, s'havia previst la celebració d'una Assemblea Extraordinària de Socis del Club Nàutic, pel dia el **4 de juliol 1992**, per sotmetre als Socis del Club Nàutic, l'aprovació de la creació de la **“Secció de Rem”** que es va aprovar per unanimitat una vegada llegit el Reglament de Règim Interior d'aquesta Secció que el definia com una **entitat autònoma i independent** dintre la disciplina del Club, dotada a més de Junta Directiva i d'un sistema econòmic propi.

El dia **17 d'abril de 1993** la Federació Catalana de Rem en Assemblea General Ordinària va acceptar l'afiliació del Club Nàutic. A partir d'aquí els vogadors i vogadores van disposar de la corresponent llicència que el Club exigia com obligatòria per a participar en regates. Automàticament el Club va comptar amb unes quatre-centes llicències, possiblement el primer d'Espanya. Tots els participants amb llicència federativa pel Club Nàutic eren considerats Socis Esportius, sense cap despesa econòmica.

A partir d'aquí fins avui han passat moltes coses que son motiu d'un altre, més extens article però que podríem resumir com un èxit del rem a Lloret i una referència del rem de banc fix a Catalunya i a Espanya.

Arribada a la platja de Lloret de les “noies” del Club Nàutic Lloret de Mar

Els promotors i armadors de les respectives Entitats fundadores, que en l'origen van treballar molt en tota aquesta història, no podien imaginar-se que l'afecció duraria tant i que els resultats, en quant a quantitat, qualitat dels participants i nombre de Clubs sorgits d'aquesta llavor, fos tant nombrós i ple d'èxits assolits.

Lloret de Mar. 20 de febrer de 2005